

ჟ

შენც ქარიშხალს დანებდი,
ჩემთან იქნები ალბათ, სთქვა:
ტერენტი გრანელი!
და ჩაიარა ქალმა.

მე სიცოცხლეზე ვდარდობ,
აპრილის თვეა, ცხელა.
მივალ ქუჩაში მარტო
და ნაცნობია ყველა.